

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

30 aprilie 2019*

„Acțiune în anulare – Politica comună în domeniul pescuitului – Conservarea resurselor – Convenția internațională pentru conservarea tonului de Atlantic – Captură totală admisibilă (TAC) pentru peștele-spadă mediteraneean – Regulamentul (UE) 2017/1398 – Stabilirea posibilităților de pescuit pentru anul 2017 – Competență exclusivă a Uniunii – Determinarea perioadei de referință – Fiabilitatea datelor de bază – Întinderea controlului jurisdicțional – Articolul 17 TUE – Gestionarea intereselor Uniunii în cadrul organelor internaționale – Principiul stabilității relative – Condiții de aplicare – Principiile neretroactivității, securității juridice, încrederii legitime și nediscriminării”

În cauza C-611/17,

având ca obiect o acțiune în anulare formulată în temeiul articolului 263 TFUE, introdusă la 23 octombrie 2017,

Republica Italiană, reprezentată de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de F. Naert și de E. Moro, în calitate de agenți,

pârât,

susținut de:

Regatul Spaniei, reprezentat inițial de V. Ester Casas, ulterior de M. J. García-Valdecasas Dorrego, în calitate de agenți;

Comisia Europeană, reprezentată de F. Moro și de A. Stobiecka-Kuik, în calitate de agenți,

interveniente,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, doamna R. Silva de Lapuerta, vicepreședintă, domnii J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev și E. Regan, doamna C. Toader (raportoare) și domnul C. Lycourgos, președinți de cameră, domnii E. Juhász, M. Ilešič, J. Malenovský, E. Levits, L. Bay Larsen, P. G. Xuereb și N. Piçarra și doamna L. S. Rossi, judecători,

* Limba de procedură: italiana.

avocat general: domnul G. Hogan,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără ședință și fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin cererea introductivă, Republica Italiană solicită anularea Regulamentului (UE) 2017/1398 al Consiliului din 25 iulie 2017 de modificare a Regulamentului (UE) 2017/127 în ceea ce privește anumite posibilități de pescuit (JO 2017, L 199, p. 2, rectificare în JO 2017, L 238, p. 55, denumit în continuare „regulamentul atacat”).

Cadrul juridic

Convenția ICCAT

- 2 Prin Decizia 86/238/CEE a Consiliului din 9 iunie 1986 (JO 1986, L 162, p. 33, Ediție specială, 04/vol. 1, p. 194), Uniunea Europeană a aderat la Convenția internațională pentru conservarea tonului de Atlantic, modificată prin protocolul anexat la Actul Final al Conferinței miniștrilor plenipotențiarilor ai statelor participante la Convenție, semnat la Paris, la 10 iulie 1984 (denumită în continuare „Convenția ICCAT”).

Regulamentul PCP

- 3 Potrivit considerentelor (35)-(37) ale Regulamentului (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO 2013, L 354, p. 22, denumit în continuare Regulamentul „PCP”):

„(35) Având în vedere situația economică precară în care se găsește sectorul pescuitului și dependența de activitățile de pescuit a anumitor comunități costiere, este necesară asigurarea stabilității relative a activităților de pescuit, prin alocarea posibilităților de pescuit între statele membre, pe baza unei cote previzibile din stocurile pentru fiecare stat membru.

(36) Având în vedere situația biologică temporară a stocurilor, această stabilitate relativă a activităților de pescuit ar trebui să garanteze și să ia în considerare pe deplin nevoile specifice ale regiunilor în care comunitățile locale sunt în mod special dependente de pescuit și de activitățile conexe pescuitului, astfel cum a decis Consiliul în [Rezoluția] [...] din 3 noiembrie 1976 [privind anumite aspecte externe ale creării unei zone piscicole de 200 de mile în Comunitate cu aplicare de la 1 ianuarie 1977 (JO 1981, C 105, p. 1)], în special anexa VII la respectiva rezoluție.

(37) Prin urmare, conceptul vizat, acela de stabilitate relativă, ar trebui să fie înțeles în acest sens.”

- 4 Intitulat „Obiective”, articolul 2 din Regulamentul PCP prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) [Politica comună în domeniul pescuitului (PCP)] garantează că activitățile de pescuit și de acvacultură asigură condiții de mediu sustenabile pe termen lung și sunt gestionate de o manieră consecventă cu obiectivele de realizare de beneficii economice, sociale și de ocupare a forței de muncă și de contribuire la disponibilitatea aprovizionării cu alimente.

(2) PCP aplică abordarea precaută a gestionării pescuitului și urmărește să garanteze că exploatarea resurselor biologice marine vii duce la refacerea și menținerea populațiilor de specii recoltate peste nivelurile care permit obținerea producției maxime sustenabile.”

- 5 Articolul 16 din acest regulament, intitulat „Posibilitățile de pescuit”, prevede la alineatul (1):

„Posibilitățile de pescuit alocate statelor membre asigură fiecărui stat membru o relativă stabilitate a activităților de pescuit pentru fiecare stoc sau pescuit. Interesele fiecărui stat membru sunt luate în considerare atunci când sunt alocate noi posibilități de pescuit.”

Regulamentul nr. 2371/2002

- 6 Conform articolului 48 din Regulamentul PCP, acesta a abrogat Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului (JO 2002, L 358, p. 59, Ediție specială, 04/vol. 6, p. 237). Articolul 20 din acest din urmă regulament, intitulat „Alocarea posibilităților de pescuit”, preciza:

„(1) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, adoptă limitele de captură și/sau ale efortului de pescuit, precum și cu privire la alocarea posibilităților de pescuit între statele membre, precum și condițiile asociate acestor limite. Posibilitățile de pescuit sunt repartizate între statele membre astfel încât fiecărui stat membru să i se asigure o relativă stabilitate a activităților de pescuit pentru fiecare populație piscicolă sau zonă piscicolă.

(2) Atunci când Comunitatea stabilește noi posibilități de pescuit, Consiliul decide cu privire la alocarea acelor posibilități, luând în considerare interesele fiecărui stat membru.

[...]”

Regulamentul 2017/127

- 7 Anexa I D, intitulată „Zona Convenției ICCAT”, la Regulamentul (UE) 2017/127 al Consiliului din 20 ianuarie 2017 de stabilire, pentru anul 2017, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupuri de stocuri de pește, aplicabile în apele Uniunii și, pentru navele de pescuit ale Uniunii, în anumite ape din afara acesteia (JO 2017, L 24, p. 1), preciza, înainte de modificarea sa prin regulamentul atacat, în ceea ce privește pescuitul de pește-spadă din Marea Mediterană (denumit în continuare „peștele-spadă mediteraneean”), că „[capturile totale admisibile (TAC-urile)] adoptate în cadrul [Comisiei internaționale pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic] pentru peștele-spadă mediteraneean [...] nu se alocă [părților contractante, părților necontractante cooperante, entităților sau entităților de pescuit] ale ICCAT și, prin urmare, partea lor în cadrul Uniunii nu este stabilită”. Această anexă preciza de asemenea că TAC-ul pentru această specie, astfel cum este stabilit de ICCAT, era stabilit la 10 500 de tone pe an.

Regulamentul atacat

8 Considerentele (9)-(12) ale regulamentului atacat au următorul cuprins:

- „(9) În cadrul reuniunii sale anuale din 2016, [ICCAT] a adoptat Recomandarea 16-05 (denumită în continuare «Recomandarea 16-05») care stabilea TAC pentru peștele-spadă [mediteraneean] (*Xiphias gladius*) la 10 500 de tone și institua un grup de lucru pentru definirea unui sistem de alocare justă și echitabilă a TAC pentru peștele-spadă [mediteraneean], pentru a stabili cota alocată părților contractante, precum și părților, entităților sau entităților de pescuit necontractante cooperante pentru 2017 și pentru definirea mecanismului de gestionare a TAC.
- (10) Prin scrisoarea adresată Secretariatului ICCAT la 23 decembrie 2016, Uniunea a confirmat că va implementa Recomandarea 16-05 începând cu 1 ianuarie 2017. În special, Uniunea a confirmat că va implementa perioada de încetare a activităților de pescuit care vizează peștele-spadă [mediteraneean], menționată la punctul 11 din Recomandarea 16-05, în intervalul dintre 1 ianuarie și 31 martie, începând din 2017. Prin urmare, este oportun să se introducă această încetare a activităților de pescuit sub forma unei condiții legate în mod funcțional de stabilirea și de alocarea posibilităților de pescuit pentru peștele-spadă [mediteraneean].
- (11) Grupul de lucru instituit prin Recomandarea 16-05 s-a întrunit în perioada 20-22 februarie 2017 și a propus o cheie de alocare, precum și un compromis în ceea ce privește gestionarea utilizării cotelor pentru anul 2017. În cadrul acestui compromis, partea Uniunii a fost fixată la 70,756 % din TAC a ICCAT, și anume la 7 410,48 tone în 2017. Prin urmare, este oportun să se pună în aplicare cota Uniunii în dreptul Uniunii și să se stipuleze cotele statelor membre. Alocarea ar trebui să se bazeze pe capturile istorice efectuate în cursul perioadei de referință 2012-2015.
- (12) Limitele de captură prevăzute de Regulamentul [2017/127] se aplică de la 1 ianuarie 2017. Dispozițiile introduse de prezentul regulament de modificare privind limitele de captură ar trebui să se aplice, prin urmare, de la aceeași dată. Această aplicare retroactivă nu aduce atingere principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime, întrucât posibilitățile de pescuit în cauză nu au fost încă epuizate.”
- 9 În temeiul articolului 1 punctul 2 din acest regulament, anexa I D la Regulamentul 2017/127 se modifică, printre altele, în sensul că tabelul referitor la posibilitățile de pescuit pentru pește-spadă mediteraneean care figura în această anexă se înlocuiește cu un tabel care prevede printre altele că partea din TAC pentru această specie rezervată Uniunii pentru anul 2017 este de 7 410,48 tone și că, pentru Italia, cota se ridică la 3 736,26 tone.

Istoricul litigiului

- 10 Până la sfârșitul anului 2016, recomandările ICCAT în vigoare nu prevedeau, în ceea ce privește peștele-spadă mediteraneean, decât măsuri tehnice de protecție, fără a stabili vreodată TAC-uri.
- 11 La finalul lucrărilor reuniunii anuale a ICCAT, care s-a ținut în luna noiembrie 2016, părțile contractante, părțile, entitățile sau entitățile de pescuit necontractante cooperante ale Convenției ICCAT (denumite în continuare „PCC”), ținând seama de cele mai recente evaluări științifice efectuate în cadrul Comitetului permanent pentru cercetare și statistică, care constituie unul dintre organele ICCAT, au decis să adopte, prin Recomandarea 16-05, un nou plan multianual de gestionare și de protecție a stocului de pește-spadă mediteraneean prin introducerea, începând din anul 2017, a unui TAC stabilit la 10 500 de tone, calculat pe baza istoricului capturilor din anii 2010-2015.

- 12 La 20 februarie 2017, au fost deschise la Madrid (Spania) negocierile internaționale, în cadrul cărora Uniunea era reprezentată de Direcția Generală Pescuit și afaceri maritime a Comisiei. Aceste negocieri s-au încheiat prin decizia de a prevedea o schemă de alocare a TAC luând drept bază de calcul media nivelurilor de capturi de pește-spadă mediteraneean în anii 2010-2014. La finalul acestor negocieri, Uniunea a obținut, pentru anul 2017, o cotă de 70,756 % dintr-un TAC de 10 500 de tone.
- 13 La 18 aprilie 2017, procedura scrisă pe cale electronică, prin care PCC au aprobat în mod formal repartizarea acestui TAC, a fost închisă, ceea ce a oficializat alocarea către Uniune a unei cote de capturi de pește-spadă mediteraneean de 7 410,48 tone pentru anul 2017.
- 14 La 18 iulie 2017, Comisia a anunțat statele membre interesate că votul fusese invalidat în urma unor obiecții de natură procedurală și că, în consecință, va fi organizat un nou vot.
- 15 La 25 iulie 2017, Consiliul a adoptat regulamentul atacat.
- 16 În aceeași zi, printr-o circulară adresată PCC, secretariatul ICCAT a anunțat oficial că votul inițial nu era valid, amânând pentru o dată ulterioară stabilirea datei noului vot. Printr-o circulară din 7 august 2017, această dată a fost inițial stabilită la 2 septembrie, iar ulterior a fost amânată la 2 octombrie, din cauza lipsei cvorumului necesar.
- 17 În sfârșit, la 9 octombrie 2017, printr-o nouă circulară, secretariatul ICCAT a comunicat PCC-urilor că cvorumul fusese atins și că, în consecință, acordul de repartizare a TAC, astfel cum fusese stabilit la finalul negocierilor internaționale de la Madrid, fusese aprobat în mod definitiv.

Concluziile părților și procedura în fața Curții

- 18 Republica Italiană solicită Curții:
  - anularea regulamentului atacat și, mai precis, a considerentelor (9)-(12) ale acestuia, a articolului 1 punctul 2, în măsura în care modifică anexa I D la Regulamentul 2017/127, precum și a punctului 3 din anexa la regulamentul atacat, și
  - obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.
- 19 Consiliul solicită Curții:
  - cu titlu principal, respingerea acțiunii;
  - cu titlu subsidiar, dacă regulamentul atacat ar fi anulat în ceea ce privește peștele-spadă mediteraneean, dispunerea menținerii efectelor acestor dispoziții și
  - obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.
- 20 Prin deciziile din 26 ianuarie 2018 și, respectiv, din 26 februarie 2018, au fost admise cererile de intervenție formulate de Regatul Spaniei și de Comisie în susținerea concluziilor Consiliului.
- 21 Prin cererea din 20 august 2018, Republica Italiană, conform articolului 16 al treilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, a solicitat atribuirea prezentei cauze Marii Camere.

Cu privire la acțiune

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1 din Decizia 86/238

Argumentația părților

- 22 Potrivit Republicii Italiene, regulamentul atacat este nelegal, întrucât Consiliul s-a considerat obligat să adopte acest regulament, pentru motivul că era ținut de decizia de repartizare, între PCC-uri, a TAC-ului pentru peștele-spadă mediteraneean, adoptată în cadrul ICCAT. Or, o astfel de obligație nu exista la data adoptării regulamentului atacat, din moment ce votul din luna aprilie 2017 de aprobare a acestei repartizări fusese anulat de ICCAT în luna iulie a aceluiași an, iar Comisia cunoștea această împrejurare, având în vedere că informase statele membre cu privire la acest aspect prin nota din 18 iulie 2017. Ar rezulta că, în Propunerea sa de regulament al Consiliului din 3 iulie 2017 de modificare a Regulamentului 2017/127 în ceea ce privește anumite posibilități de pescuit [COM(2017) 356 final, denumită în continuare „propunerea de regulament”], Comisia făcea referire la o obligație internațională inexistentă și care nu putea, astfel, să fie obligatorie pentru Consiliu.
- 23 Adoptând regulamentul atacat pe baza acestui postulat eronat, Consiliul ar fi încălcat Decizia 86/238 și actele internaționale la care aceasta face trimitere. Astfel, în lipsa unei decizii a ICCAT aprobată în mod legal, Uniunea nu era în niciun caz obligată să se conformeze unor propuneri care erau încă în curs de aprobare. De altfel, Republica Italiană observă că considerentul (11) al acestui regulament nu se referă la o alocare aprobată legal de ICCAT, ci doar la propunerea de alocare rezultată din reuniunea grupului de lucru care a avut loc în perioada 20-22 februarie 2017.
- 24 Consiliul susține că exista totuși un acord în cadrul ICCAT, între PCC, cu privire la repartizarea TAC-ului pentru peștele-spadă mediteraneean. Cu toate că adoptarea formală a acestui acord nu a intervenit în cele din urmă decât în luna octombrie 2017, nimic nu ar indica faptul că acest termen ar fi avut un impact asupra conținutului acestei repartizări, decizia finală a ICCAT reluând de altfel aceeași repartizare. În plus, dacă Consiliul ar fi așteptat acest acord formal în cadrul ICCAT pentru a stabili posibilitățile de pescuit prevăzute de regulamentul atacat, toți pescarii din Uniune s-ar fi aflat într-o situație de incertitudine, care ar fi putut să dureze până la sfârșitul anului 2017. Prin urmare, această instituție ar fi putut în mod legitim să se întemeieze pe această repartizare chiar înainte de adoptarea sa formală de către ICCAT și înainte ca Uniunea să fie ținută de o decizie a ICCAT.
- 25 Pe de altă parte, instituția menționată observă, fiind susținută cu privire la acest aspect de Regatul Spaniei în memoriul său în intervenție, că Uniunea nu ar fi încălcat obligațiile care îi revin în temeiul Convenției ICCAT și al Deciziei 86/238 decât dacă aceasta ar fi stabilit posibilități de pescuit care le-ar fi depășit pe cele acordate Uniunii de ICCAT, ceea ce nu a fost cazul.

Aprecierea Curții

- 26 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (d) TFUE, competența Uniunii este exclusivă în domeniul „conserv[ării] resurselor biologice ale mării în cadrul politicii comune privind pescuitul”.
- 27 De asemenea, trebuie să se adauge că, în domeniul pescuitului, legiuitorul Uniunii dispune de o largă putere de apreciere, care corespunde responsabilităților politice pe care i le atribuie articolele 40-43 TFUE. În consecință, controlul instanței Uniunii trebuie să se limiteze la a verifica dacă măsura în cauză nu este afectată de o eroare vădită sau de un abuz de putere ori dacă acest legiuitor nu a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere. Astfel, numai caracterul vădit inadecvat al unei

măsuri adoptate în acest domeniu în raport cu obiectivul pe care legiuitorul menționat urmărește să îl atingă poate afecta legalitatea unei asemenea măsuri (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 martie 2011, AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153, punctele 80 și 81, precum și jurisprudența citată).

- 28 În această privință, nu se poate susține că Consiliul s-ar fi considerat obligat să adopte regulamentul atacat din cauza unei decizii obligatorii din punct de vedere juridic adoptate în cadrul ICCAT, din moment ce considerentul (11) al acestui regulament nu face referire la o astfel de decizie, ci doar, după cum arată de altfel însăși Republica Italiană, la propunerea de alocare rezultată din reuniunea grupului de lucru care a avut loc în perioada 20-22 februarie 2017. Reiese astfel din acest considerent că Consiliul a înțeles să anticipeze adoptarea formală, de către ICCAT, a deciziei referitoare la repartizarea TAC-ului între PCC.
- 29 Pe de altă parte, având în vedere împrejurarea că domeniul reglementat de regulamentul atacat ține de o competență exclusivă a Uniunii și că legiuitorul acesteia din urmă dispune în acest domeniu de o largă putere de apreciere, nu era în niciun caz necesar ca Consiliul să aștepte adoptarea formală a unei decizii obligatorii din punct de vedere juridic a ICCAT înainte de a atribui cote de pescuit statelor membre. Astfel, din moment ce stabilirea acestor cote ține de competența sa, acesta le poate adopta.
- 30 În consecință, deși nu se contestă că nu exista o decizie a ICCAT la data adoptării regulamentului atacat, această împrejurare nu era de natură să împiedice Consiliul, într-un domeniu în care acesta dispune de o largă putere de apreciere, să adopte măsurile pe care le considera indispensabile pentru realizarea obiectivelor PCP (a se vedea prin analogie Hotărârea din 11 ianuarie 2017, Spania/Consiliul, C-128/15, EU:C:2017:3, punctul 50 și jurisprudența citată).
- 31 În orice caz, astfel cum remarcă în mod întemeiat Consiliul și Regatul Spaniei, Consiliul nu și-ar fi încălcat obligațiile care rezultă din Decizia 86/238 decât dacă ar fi stabilit posibilități de pescuit care le-ar fi depășit pe cele acordate Uniunii de ICCAT, ceea ce nu este cazul în speță.
- 32 În consecință, primul motiv invocat de Republica Italiană trebuie înlăturat ca nefondat.

Cu privire la al doilea și la al cincilea motiv, întemeiate pe nemotivarea regulamentului atacat

Argumentația părților

- 33 Prin intermediul acestor motive, care trebuie analizate împreună, Republica Italiană susține că, dacă ar trebui să se considere că Consiliul a adoptat regulamentul atacat nu pentru că avea această obligație, ci în considerarea propriei competențe, acest regulament ar fi afectat de nemotivare.
- 34 În această privință, respectivul stat membru susține mai întâi că, ținând seama de principiul stabilității relative, Consiliul ar fi trebuit să motiveze în mod corespunzător atingerea adusă intereselor pescarilor din Uniune prin acceptarea unei părți, pentru Uniune, de 70,756 % din TAC-ul decis în cadrul ICCAT, în timp ce, pentru anii 2010-2014, capturile de pește-spadă mediteraneean care puteau fi alocate tuturor acestor pescari atingeau cel puțin 75 % din capturile istorice. Or, regulamentul atacat nu ar conține nicio motivare în această privință, considerentul (11) al acestuia limitându-se să precizeze că este oportun „să se pună în aplicare cota Uniunii în dreptul Uniunii și să se stipuleze cotele statelor membre”.
- 35 În continuare, dacă, pentru stabilirea TAC din anul 2017 pentru peștele-spadă mediteraneean la 10 500 de tone, ICCAT s-a bazat pe istoricul capturilor din această specie în anii 2010-2014, Consiliul trebuia, în conformitate cu voința sa manifestată de a transpune deciziile ICCAT în dreptul Uniunii, să determine repartizarea între statele membre a părții din acest TAC care revenea Uniunii, și anume

7 410,48 tone, pe baza ratelor de captură istorice obținute de fiecare stat membru în cursul aceluiași an. Ar rezulta din aceasta că regulamentul atacat, în măsura în care enunță în considerentul (11) că perioada de referință este constituită din anii 2012-2015, ar fi afectat de nemotivare.

- 36 În sfârșit, regulamentul atacat nu ar explica de ce numai această din urmă perioadă de referință ar fi fost considerată „fiabilă” de către legiuitorul Uniunii, în timp ce, în discuțiile din cadrul ICCAT, perioada reținută, cu acordul Comisiei, era constituită din anii 2010-2014.
- 37 Consiliul consideră că argumentele prezentate de Republica Italiană în susținerea celui de al doilea și a celui de al cincilea motiv nu echivalează cu evidențierea unui viciu de motivare a regulamentului atacat, ci, în parte, cu criticarea acestuia pe fond. Aceste argumente ar trebui, în această măsură, să fie declarate inoperante. În orice caz, ar reieși în mod clar din cererea de sesizare și din anexele la aceasta că Republica Italiană era perfect la curent cu toate discuțiile care au condus la alocarea către Uniune, pentru anul 2017, a unei părți care corespundea cu 7 410,48 tone dintr-un TAC de 10 500 de tone pentru peștele-spadă mediteraneean și apoi la repartizarea acestei părți între statele membre și că aceasta cunoștea motivele acestei alocări, precum și ale acestei repartizări.
- 38 Regatul Spaniei precizează că Republica Italiană poate să nu fie de acord cu alocarea către Uniune a părții din acest TAC pentru motivul că aceasta duce la o scădere a posibilităților de pescuit alocate Uniunii în ansamblul său și la un prejudiciu pentru Republica Italiană în special. În schimb, statul membru menționat nu poate susține în mod valabil că această decizie a ICCAT este lipsită de motivare, dat fiind că premisele acesteia sunt furnizate în considerentele regulamentului atacat.

Aprecierea Curții

- 39 Prin intermediul celui de al doilea și al celui de al cincilea motiv, Republica Italiană susține că regulamentul atacat este afectat de nemotivare, întrucât, pe de o parte, Consiliul nu a expus în acesta motivele pentru care a acceptat ca posibilitățile de pescuit pentru Uniune să fie limitate la 7 410,48 tone dintr-un TAC stabilit la 10 500 de tone pentru peștele-spadă mediteraneean, deși acest TAC a fost stabilit de ICCAT prin referire la perioada 2010-2014, iar procentajul capturilor de pește-spadă mediteraneean care puteau fi alocate pescarilor din Uniune în această perioadă era mai ridicat și, pe de altă parte, respectivul regulament nu prevede în mod specific de ce partea din aceste 7 410,48 tone care a fost alocată statelor membre a fost stabilită pe baza ratelor de captură pentru perioada 2012-2015, cauzând astfel Republicii Italiene un prejudiciu semnificativ.
- 40 În primul rând, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, motivarea impusă la articolul 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care problema dacă motivarea unui act respectă condițiile articolului 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (Hotărârea din 17 martie 2011, AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153, punctul 58 și jurisprudența citată).
- 41 Aceasta este situația cu atât mai mult atunci când statele membre au fost strâns-asociate procesului de elaborare a actului în litigiu și cunosc, așadar, motivele care stau la baza acestui act (Hotărârea din 25 octombrie 2001, Italia/Consiliul, C-120/99, EU:C:2001:567, punctul 29 și jurisprudența citată).
- 42 Prin urmare, întinderea obligației de motivare depinde de natura actului în cauză și, în ceea ce privește actele cu aplicabilitate generală, motivarea se poate limita să menționeze, pe de o parte, situația de ansamblu care a condus la adoptarea acestuia și, pe de altă parte, scopurile generale pe care își

propune să le atingă. În acest context, Curtea a statuat deja, printre altele, că ar fi excesiv să se ceară o motivare specifică pentru diferitele alegeri tehnice făcute dacă din actul atacat rezultă esențialul scopului urmărit de instituție (Hotărârea din 22 noiembrie 2018, *Swedish Match*, C-151/17, EU:C:2018:938, punctul 79 și jurisprudența citată).

- 43 În speță, pe de o parte, trebuie subliniat că considerentele (9)-(11) ale regulamentului atacat reflectă contextul în care alocarea TAC-ului pentru Uniune și repartizarea acestuia între statele membre au fost decise, făcându-se o trimitere expresă la lucrările desfășurate în cadrul grupului de lucru al ICCAT pentru instituirea unui sistem de alocare justă și echitabilă a TAC pentru peștele-spadă mediteraneean, precum și la angajamentul Uniunii de a aplica rezultatul compromisului obținut în cadrul ICCAT cu privire la această alocare pentru anul 2017.
- 44 Pe de altă parte, astfel cum reiese din înscrisurile sale de procedură, Republica Italiană a fost strâns asociată procesului decizional de stabilire și de alocare a TAC-ului de 7 410,48 tone pentru peștele-spadă mediteraneean atât în cadrul ICCAT, cât și, în ceea ce privește repartizarea acestui tonaj între statele membre, în cadrul Uniunii. Cu ocazia diferitor etape ale acestui proces, în special între lunile februarie și aprilie ale anului 2017, delegația italiană a avut în plus posibilitatea de a-și exprima preocupările în ceea ce privește alegerea cheilor de alocare avute în vedere.
- 45 În ceea ce privește discuțiile în cadrul ICCAT, reiese, astfel cum s-a amintit la punctul 12 din prezenta hotărâre, din sistemul de alocare a TAC-ului care rezultă din negocierile desfășurate la Madrid (Spania) în cursul anului 2017, în cadrul unui grup de lucru consacrat pescuitului de pește-spadă mediteraneean, că Republica Italiană nu ignora faptul că tonajul care rezulta din negocierile cu celelalte PCC era foarte apropiat de cel corespunzător volumului istoric al capturilor de pește-spadă mediteraneean ale pescarilor din Uniune și că variația de câteva puncte a acestui tonaj față de aceste statistici istorice se justifică pe baza altor criterii reținute de ICCAT, care includ în special eforturile depuse în trecut de PCC pentru gestionarea activităților de pescuit, inclusiv aplicarea, în anumite cazuri, a unor norme mai stricte decât cele impuse de ICCAT, precum și a unor considerente socio-economice.
- 46 În ceea ce privește repartizarea, între statele membre, a părții din acest TAC care revine Uniunii, Republica Italiană cunoștea atât motivele, cât și metoda acesteia. Astfel, în ceea ce privește în special excluderea anilor 2010-2011 din perioada de referință, reiese chiar din cererea introductivă că Republica Italiană a fost informată cu privire la discuțiile referitoare la contestațiile privind cifrele aferente acestei perioade, în sensul că ele nu erau considerate a fi fiabile din cauza unor indicii de capturi ilegale, și că aceasta și-a exprimat dezacordul în această privință într-o scrisoare adresată Comisiei în luna aprilie a anului 2017.
- 47 În aceste împrejurări, Republica Italiană nu poate pretinde că nu cunoștea motivele care au determinat aceste procese decizionale și, prin urmare, adoptarea regulamentului atacat.
- 48 În al doilea rând, în măsura în care, potrivit jurisprudenței Curții, obligația de motivare prevăzută la articolul 296 al doilea paragraf TFUE constituie o normă fundamentală de procedură care trebuie diferențiată de problema temeiniciei motivării, aceasta din urmă ținând de legalitatea pe fond a actului litigios (*Hotărârea din 17 martie 2011, AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153, punctul 60 și jurisprudența citată*), iar unele dintre argumentele invocate de Republica Italiană în susținerea celui de al doilea și a celui de al cincilea motiv nu vizează să pună în discuție motivarea regulamentului atacat, ci temeinicia alegerii perioadei de referință, argumentele menționate vor fi examinate în cadrul celui de al șaselea motiv.
- 49 În consecință, al doilea și al cincilea motiv nu pot fi admise.

Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și pe o apreciere eronată a situației de fapt

Argumentația părților

- 50 Republica Italiană susține că, în ipoteza în care alegerea legiuitorului Uniunii, enunțată în considerentul (11) al regulamentului atacat, de a reține o perioadă de referință constituită din anii 2012-2015, pentru a stabili posibilitățile de pescuit pentru peștele-spadă mediteranean între statele membre în cauză, ar fi motivată de împrejurarea că datele referitoare la capturile privind această specie efectuate în cursul acestor ani ar fi fost invalidate, în ceea ce privește Italia, această decizie ar fi, pe de o parte, viciată de o încălcare vădită a principiului proporționalității. Astfel, dacă pare legitim ca repartizarea cotei între statele membre să fie bazată pe date istorice de capturi fiabile, în măsura în care acestea sunt limitate la capturi „licite”, faptul de a exclude complet doi ani din perioada de referință ar fi disproportional, întrucât ar însemna să se excludă toate capturile licite din această perioadă. Pe de altă parte, însăși premisa potrivit căreia datele privind anii 2010 și 2011 erau distorsionate deoarece combinau capturile legale și ilegale ar fi eronată, având în vedere că aceste date au fost acceptate atât de Comisie, cât și de ICCAT.
- 51 Consiliul susține că, în lipsa unei obligații de a lua în considerare o perioadă specifică, iar excluderea anilor 2010-2011 fiind aplicabilă tuturor statelor membre în cauză, nu s-ar pune în discuție aspectul proporționalității pentru acești ani. Apoi, ar fi dificil să se determine partea licită și partea ilicită ale capturilor de pește-spadă mediteranean efectuate în cursul acestor ani. În sfârșit, presupunând o anumită stabilitate în ceea ce privește capturile, partea licită a acestora în cursul anilor 2010 și 2011 nu ar trebui să fie fundamental diferită de capturile licite din anii următori. Dat fiind că anii următori au fost luați în considerare, rezultatul nu ar trebui să fie fundamental diferit. Prin urmare, nu ar exista o încălcare a principiului proporționalității.
- 52 Această instituție menționează, pe de altă parte, că, în Hotărârea din 29 octombrie 2009, Comisia/Italia (C-249/08, nepublicată, EU:C:2009:672), Curtea a decis că Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului Uniunii în special prin faptul că a omis să controleze, să inspecteze și să supravegheze în mod satisfăcător activitatea de pescuit, mai precis în ceea ce privește respectarea dispozițiilor privind deținerea la bord și utilizarea setcilor în derivă, și prin faptul că nu s-a asigurat în mod satisfăcător că se iau măsuri adecvate împotriva autorilor încălcărilor dreptului Uniunii din domeniul deținerii la bord și al utilizării setcilor în derivă. În pofida acestei hotărâri, ar exista indicii precise și concordante potrivit cărora aceste încălcări au persistat în cursul anilor 2010 și 2011.
- 53 Regatul Spaniei observă că împrejurarea că ICCAT a reținut anii 2010-2014 ca perioadă de referință pentru alocarea părții din TAC care revine Uniunii pentru peștele-spadă mediteranean nu obliga Consiliul să se bazeze pe aceeași perioadă pentru repartizarea cotelor între fiecare dintre statele membre. Pe de altă parte, Republica Italiană ar trece sub tăcere faptul că, în cursul anilor 2010 și 2011, a fost observată o creștere a capturilor de pește-spadă mediteranean în apele sale teritoriale, rezultată din utilizarea de dispozitive ilegale, cum ar fi setcile în derivă, ceea ce ar fi motivat inițierea unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor de către Comisie, și, ulterior, trimiterea unei scrisori de punere în întârziere acestui stat membru pentru acest motiv în legătură cu acești ani.

Aprecierea Curții

- 54 Prin intermediul celui de al șaselea motiv, Republica Italiană reproșează Consiliului că a încălcat principiul proporționalității și a efectuat o apreciere eronată a situației de fapt, prin aceea că a utilizat ca bază de calcul, pentru repartizarea între statele membre a TAC-ului alocat Uniunii pentru anul 2017, istoricul capturilor de pește-spadă mediteranean în cursul unei perioade de referință cuprinse între anii 2012 și 2015, cu excluderea anilor 2010 și 2011.

- 55 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că principiul proporționalității, care se numără printre principiile generale ale dreptului Uniunii, impune ca actele instituțiilor Uniunii să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru realizarea obiectivelor legitime urmărite de reglementarea în cauză, fiind stabilit că, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare și că inconveniente cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate (Hotărârea din 11 ianuarie 2017, Spania/Consiliul, C-128/15, EU:C:2017:3, punctul 71 și jurisprudența citată).
- 56 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, în ceea ce privește controlul jurisdicțional al condițiilor de punere în aplicare a acestui principiu, având în vedere largă putere de apreciere de care dispune legiuitorul Uniunii în materia politicii comune în domeniul pescuitului, numai caracterul vădit inadecvat al unei măsuri adoptate în acest domeniu, în raport cu obiectivul pe care instituția competentă urmărește să îl atingă, este susceptibil să afecteze legalitatea unei asemenea măsuri. Astfel, nu se pune problema dacă măsura adoptată de legiuitorul Uniunii era singura sau cea mai bună posibilă, ci dacă aceasta era în mod vădit neadecvată (Hotărârea din 23 martie 2006, Unitymark și North Sea Fishermen's Organisation, C-535/03, EU:C:2006:193, punctele 57 și 58, precum și jurisprudența citată, și Hotărârea din 11 ianuarie 2017, Spania/Consiliul, C-128/15, EU:C:2017:3, punctul 72 și jurisprudența citată).
- 57 În plus, Curtea a statuat deja că, atunci când Consiliul stabilește TAC-urile și repartizează posibilitățile de pescuit între statele membre, acesta este chemat să efectueze evaluarea unei situații economice complexe, în vederea căreia dispune de o largă putere de apreciere. Într-o asemenea împrejurare, puterea discreționară de care beneficiază Consiliul nu privește în mod exclusiv stabilirea naturii și a domeniului de aplicare al dispozițiilor care trebuie adoptate, ci și, într-o anumită măsură, constatarea datelor de bază. Controlând exercitarea unei asemenea competențe, instanța trebuie să se limiteze la a examina dacă această exercitare nu este afectată de o eroare vădită sau de un abuz de putere ori dacă autoritatea în discuție nu a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere (Hotărârea din 11 ianuarie 2017, Spania/Consiliul, C-128/15, EU:C:2017:3, punctul 46 și jurisprudența citată).
- 58 În speță, având în vedere această largă putere de apreciere, împrejurarea că ICCAT reținuse anii 2010-2014 ca perioadă de referință pentru alocarea părții din TAC-ul de pește-spadă mediteranean care revine Uniunii nu obliga Consiliul să rețină aceeași perioadă pentru a proceda la repartizarea cotelor între fiecare dintre statele membre în cauză.
- 59 Pe de altă parte, este cert că Curtea constatare deja, în Hotărârea din 29 octombrie 2009, Comisia/Italia (C-249/08, nepublicată, EU:C:2009:672), că, în perioada cuprinsă între anii 1993 și 2005, Republica Italiană omisese în esență să controleze, să inspecteze și să supravegheze în mod satisfăcător, pe teritoriul său și în apele maritime aflate sub suveranitatea sau sub jurisdicția sa, activitatea de pescuit, în special în ceea ce privește respectarea dispozițiilor privind deținerea la bord și utilizarea setcilor în derivă, și nu se asigurase în mod satisfăcător că se iau măsuri adecvate împotriva autorilor încălcărilor dreptului Uniunii din domeniul deținerii la bord și al utilizării setcilor în derivă, printre altele, prin aplicarea de sancțiuni disuasive împotriva autorilor menționați. Ulterior, pentru a verifica respectarea acestei hotărâri de către Republica Italiană, capturile aferente anilor 2010 și 2011 au făcut obiectul unor inspecții suplimentare efectuate de Comisie. Din acestea a rezultat că încălcările constatate în hotărârea respectivă au persistat în perioada ulterioară pronunțării sale. Pe baza acestor inspecții, Comisia a inițiat, în cursul anului 2011, o nouă procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 260 alineatul (2) TFUE, care s-a reflectat în special prin trimiterea către Republica Italiană a unei scrisori de punere în întârziere în luna septembrie 2011. În plus, din dosarul prezentat Curții reiese că, pentru a verifica garanțiile oferite de acest stat membru în cadrul acestei proceduri cu privire la îmbunătățirile introduse în materie de supraveghere și de control al respectării legislației de interdicere a utilizării și a deținerii de setci în derivă, Comisia a efectuat noi misiuni de inspecție la fața locului, în cursul anilor 2012 și 2013. Acestea din urmă nu au evidențiat însă niciun caz nou de încălcare a acestei legislații, iar procedura a fost închisă în cursul anului 2014.

- 60 Prin urmare, în pofida împrejurării că Curtea nu a constatat, în temeiul articolului 260 alineatul (2) TFUE, că Republica Italiană nu a luat, în cursul anilor 2010 și 2011, măsurile pe care le presupunea executarea Hotărârii din 29 octombrie 2009, Comisia/Italia (C-249/08, nepublicată, EU:C:2009:672), contextul amintit la punctul precedent implică faptul că, fără să depășească larga putere de apreciere de care dispune în materie, Consiliul a putut considera că unele indicii de nereguli viciau datele de captură pentru anii respectivi și, în consecință, a ales să nu ia în considerare aceste date în vederea repartizării între statele membre a TAC-ului alocat Uniunii pentru anul 2017.
- 61 În fond, criticile care vizează excluderea anilor 2010 și 2011 nu pot, prin ele însele, să repună în discuție legalitatea alegerii făcute de Consiliu pentru perioada cuprinsă între anii 2012 și 2015, din moment ce Republica Italiană nu a invocat niciun argument de natură să dovedească faptul că această perioadă este, în sine, vădit inadecvată pentru repartizarea cotelor între fiecare dintre statele membre în cauză.
- 62 În consecință, perioada de referință aleasă de Consiliu pentru a stabili repartizarea, între statele membre, a părții din TAC alocate Uniunii pentru anul 2017 nu poate fi considerată ca fiind vădit inadecvată.
- 63 Având în vedere toate considerațiile de mai sus, este necesar să se respingă al șaselea motiv ca nefondat.

Cu privire la al treilea și la al optulea motiv, întemeiate pe încălcarea articolului 17 TUE și a articolului 16 din Regulamentul PCP, precum și a principiului buneii administrări

Argumentația părților

- 64 Prin intermediul acestor motive, care trebuie analizate împreună, Republica Italiană consideră, în primul rând, că regulamentul atacat încalcă articolul 17 TUE. Astfel, acest regulament nu ar respecta interesul comun al Uniunii, având în vedere că atât Comisia, cât și Consiliul menționează un „compromis” intervenit în cadrul ICCAT, dar nu precizează care este beneficiul pe care Uniunea l-ar fi obținut din acceptarea reducerii drastice a posibilităților sale de pescuit în ceea ce privește peștele-spadă mediteranean. Or, existența unui compromis ar presupune în mod necesar renunțarea la un beneficiu pe un plan în vederea obținerii altuia pe un plan diferit. În speță, regulamentul menționat nu ar fi rezultatul unui compromis, ci al sacrificării unilaterale a intereselor Uniunii.
- 65 În al doilea rând, Republica Italiană susține că principiul specific al stabilității relative, prevăzut la articolul 16 din Regulamentul PCP și definit în considerentele (35)-(37) ale acestui regulament, se aplică în împrejurările din speță. Or, ar rezulta din acest principiu că, atunci când o cotă este stabilită pentru a proteja o specie de pește și posibilitățile de pescuit viitoare, ar trebui să se țină cont de situația economică în general precară în care se află comunitățile puternic dependente de pescuitul acestei specii. În acest scop, ar trebui să se caute un echilibru între necesitatea de a limita pescuitul speciei menționate, pentru a favoriza refacerea stocului, și problemele socio-economice pe care le pot determina aceste limitări, ceea ce, în speță și în ceea ce privește peștele-spadă mediteranean, ar fi lipsit complet. În plus, având în vedere că reducerea părții istorice alocate fiecărui stat membru a fost impusă în același timp cu introducerea TAC-ului de 10 500 de tone, precum și a unei noi cote obligatorii, pescarii ar fi fost lipsiți de orice posibilitate de a-și majora producția peste această limită globală, astfel încât ar fi fost indispensabilă cel puțin menținerea, pentru sectorul pescuitului din Uniune, a ratei atinse anterior.

- 66 În al treilea rând, principiul bunei administrări ar fi fost încălcat, având în vedere că o măsură atât de prejudiciabilă precum regulamentul atacat nu ar fi trebuit să fie adoptată fără o evaluare tehnică riguroasă care să demonstreze că numai alegerea anilor 2012-2015 ca perioadă de referință era aptă să permită determinarea repartizării părții din TAC alocate Uniunii pe baza unor date fiabile și că, prin urmare, prejudiciul care ar fi urmat pentru Republica Italiană era inevitabil.
- 67 Potrivit Consiliului, mai întâi, deși este adevărat că ar fi în interesul Uniunii să fie luate în considerare doar cifrele capturilor realizate în cursul perioadei de referință, indiferent de legalitatea acestor capturi sau de alți factori relevanți, grupul de lucru al ICCAT a luat în considerare, în plus, alte elemente. În acest sens, planul de refacere adoptat de ICCAT ar conține o trimitere explicită la consecințele socio-economice. Ar trebui de asemenea să se țină seama de faptul că o refacere a stocului de pește-spadă mediteranean ar fi cel mai bun mod de a garanta un pescuit durabil și eficient pentru viitor.
- 68 În continuare, în ceea ce privește principiul stabilității relative, această instituție consideră, la fel ca Regatul Spaniei și Comisia, că cele două teze cuprinse la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul PCP vizează două ipoteze diferite. Astfel, prima teză ar consacra principiul stabilității relative pentru posibilitățile de pescuit existente. În schimb, a doua teză ar privi repartizarea de noi posibilități de pescuit. Când s-ar stabili noi posibilități, ar trebui de asemenea să se stabilească, pentru prima dată, o cheie de alocare, ținând seama de interesele fiecărui stat membru. În plus, acest principiu ar privi repartizarea posibilităților de pescuit între statele membre, iar nu repartizarea unor astfel de posibilități între Uniune și alte părți. Astfel, principiul menționat nu ar fi aplicabil în speță.
- 69 În sfârșit, întrucât Consiliul dispune de o largă putere de apreciere în ceea ce privește alegerea perioadei de referință, acesta nu ar fi fost nicidecum obligat să demonstreze că perioada aleasă era singura care permitea să se stabilească repartizarea părții din TAC alocate Uniunii între diferitele state membre pe baza unor date fiabile, ci, cel mult, că alegerea acestei perioade permitea atingerea acestui obiectiv.
- 70 Regatul Spaniei consideră că motivele care au stat la baza alegerii anilor 2012-2015 ca perioadă de referință, precum și excluderea corelativă a anilor 2010 și 2011 au fost deja explicate în mod suficient și că Republica Italiană nu a demonstrat că Consiliul nu a respectat limitele puterii de apreciere de care dispune în aceste materii sau că a săvârșit un abuz de putere.
- 71 Comisia consideră că nu a renunțat sub nicio formă în mod unilateral la interesele Uniunii în cadrul acestei negocieri și că propunerea de regulament nu poate fi considerată prejudiciabilă pentru interesele Uniunii. Dimpotrivă, aceasta consideră că a promovat în mod corect interesul general al Uniunii desfășurând negocierea în cadrul ICCAT în conformitate cu mandatul conferit și ținând seama de interesele superioare ale Uniunii, cum ar fi refacerea cât mai rapidă posibil a stocului de pește-spadă mediteranean, în conformitate cu obligația prevăzută la articolul 17 TUE.
- 72 În memoriul său în replică, Republica Italiană insistă asupra împrejurării că articolul 16 din Regulamentul PCP trebuie să fie interpretat în ansamblul său și că, deși principiul stabilității relative determină în mod exclusiv posibilitățile de pescuit existente, acesta se combină în schimb cu alte interese pentru a adopta noile posibilități de pescuit.
- 73 În memoriul său în duplică, Consiliul precizează că, în momentul în care este introdus un TAC, este necesar să se stabilească, pentru prima dată, o cheie de alocare, ținând seama de interesele fiecărui stat membru. Introducerea unui TAC ar implica, așadar, fără nicio îndoială, alocarea unor „noi posibilități de pescuit”, în sensul articolului 16 din Regulamentul PCP. Această instituție adaugă, de altfel, că, întrucât repartizarea posibilităților de pescuit între Uniune și țările terțe depinde de un acord cu aceste țări, este imposibil să se impună aplicarea principiului stabilității relative, intern Uniunii, în relațiile sale

externe. Consiliul consideră că acest principiu nu se aplică nici repartizării posibilităților de pescuit între Uniune și celelalte PCC în cadrul ICCAT, nici repartizării acestora între statele membre în cadrul Uniunii cu ocazia introducerii unui nou TAC.

Aprecierea Curții

- 74 În primul rând, în ceea ce privește încălcarea articolului 17 TUE, trebuie amintit că alineatul (1) al acestei dispoziții prevede că Comisia promovează interesul general al Uniunii și ia inițiativele corespunzătoare în acest scop și că aceasta exercită funcții de coordonare, de executare și de administrare, în conformitate cu condițiile prevăzute în tratate.
- 75 Conform articolului 2 din Regulamentul PCP, în sectorul pescuitului, interesul Uniunii este în special să garanteze exploatarea și gestionarea durabile și conservarea resurselor biologice marine și a mediului marin, în vederea refacerii progresive și a menținerii populațiilor de stocuri de pește peste nivelurile de biomasă capabile să obțină producția maximă sustenabilă. Aceste obiective sunt urmărite de Uniune în special prin adoptarea de către Consiliu, la propunerea Comisiei, a unor măsuri privind stabilirea și repartizarea posibilităților de pescuit, cum ar fi cele adoptate prin Regulamentul 2017/127 și prin regulamentul atacat.
- 76 Urmărirea acestor obiective trebuie să fie, de asemenea, luată în considerare în cadrul relațiilor externe ale Uniunii în materie de pescuit, adică în cadrul negocierilor desfășurate în cadrul organizațiilor regionale. Aceasta este situația în cazul în care Uniunea este chemată să exprime o poziție cu ocazia negocierii în cadrul ICCAT, o organizație responsabilă cu adoptarea măsurilor care permit să se garanteze conservarea pe termen lung și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în zona aflată sub responsabilitatea sa.
- 77 În speță, trebuie arătat, pe de o parte, astfel cum precizează Comisia, că poziția Uniunii în cadrul ICCAT constă în susținerea adoptării de măsuri de conservare și de gestionare a stocurilor de pește în zona Convenției ICCAT, inclusiv TAC-urile, bazate pe cele mai bune avize științifice disponibile, în vederea realizării obiectivului menționat la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul PCP, și anume refacerea și menținerea populațiilor de specii recoltate peste nivelurile care permit obținerea producției maxime sustenabile. În cadrul ICCAT, necesitatea de a face față situației de pescuit excesiv al acestui stoc de pește a fost recunoscută prin adoptarea Recomandării 16-05, care prevedea aplicarea, începând cu anul 2017, a unui plan de refacere pe o perioadă de cincisprezece ani și introducerea, pentru același an, a unui TAC de 10 500 de tone, ale cărui principiu și valoare au fost ulterior transcrise în Regulamentul 2017/127. Această recomandare, la care se face referire în considerentele (9)-(11) ale regulamentului atacat, prevedea, de altfel, că stabilirea cheii de repartizare a acestui TAC între PCC trebuia să se efectueze pe baza unor criterii transparente și obiective, care le includ pe cele legate de mediu și de natură socioeconomică, precum și a criteriilor prevăzute de Rezoluția 15-13 a ICCAT, referitoare la repartizarea posibilităților de pescuit.
- 78 Pe de altă parte, mandatul acordat Comisiei în vederea desfășurării negocierilor, în numele Uniunii, în cadrul ICCAT, îi recunoștea o anumită flexibilitate în acest sens. Cu toate acestea, obiectivul Comisiei era de a obține, pentru Uniune și pentru anul 2017, cel puțin 70 % din TAC-ul pentru peștele-spadă mediteranean. Or, în temeiul compromisului la care au ajuns PCC, Uniunii i s-a alocat o cotă de 70,756 % din TAC-ul de 10 500 de tone.
- 79 Astfel, rezultatul negocierilor desfășurate de Comisie demonstrează nu numai că aceasta nu și-a depășit limitele mandatului, ci că a utilizat de asemenea marja sa de manevră, evidențiind necesitatea de a gestiona resursele de pește-spadă mediteranean în mod durabil, în beneficiul tuturor părților interesate, astfel încât această instituție nu a încălcat articolul 17 TUE în cursul acestor negocieri.

- 80 În al doilea rând, în ceea ce privește criticile Republicii Italiene referitoare la principiul stabilității relative, trebuie amintit că acest principiu reflectă un criteriu de repartizare între statele membre a posibilităților de pescuit ale Uniunii sub forma unor cote alocate statelor respective. Astfel, principiul menționat nu conferă pescarilor nicio garanție de capturare a unei cantități fixe de pește, cerința stabilității relative trebuind înțeleasă ca însemnând numai menținerea unui drept la un procentaj fix pentru fiecare stat membru în această repartizare (Hotărârea din 22 noiembrie 2007, Cofradia de pescadores „San Pedro” de Bermeo și alții/Consiliul, C-6/06 P, nepublicată, EU:C:2007:702, punctul 53).
- 81 În speță, Republica Italiană consideră că principiul stabilității relative se aplică, pe de o parte, în cadrul Uniunii și în cadrul relațiilor pe care aceasta le întreține cu țările terțe și, pe de altă parte, atât pentru repartizarea posibilităților de pescuit existente, cât și pentru „noile posibilități de pescuit”. În schimb, Consiliul, susținut în acest sens de Comisie și de Regatul Spaniei, consideră că acest principiu se aplică numai la nivel intern Uniunii și pentru posibilitățile de pescuit existente.
- 82 În ceea ce privește aplicabilitatea principiului stabilității relative părții din TAC alocate în mod global de ICCAT Uniunii, trebuie amintit că articolul 16 alineatul (1) prima teză din Regulamentul PCP precizează că posibilitățile de pescuit alocate „statelor membre” asigură „fiecărui stat membru” o relativă stabilitate a activităților de pescuit pentru fiecare stoc sau pescuit. În plus, din considerentul (35) al acestui regulament reiese că, având în vedere, printre altele, dependența de activitățile de pescuit a anumitor comunități costiere, este necesară asigurarea stabilității relative a activităților de pescuit, prin alocarea posibilităților de pescuit „între statele membre”, pe baza unei cote previzibile din stocuri „pentru fiecare stat membru”.
- 83 Rezultă din cele de mai sus că principiul stabilității relative nu se aplică decât în ceea ce privește repartizarea posibilităților de pescuit în cadrul Uniunii, iar nu în cadrul relațiilor externe ale acesteia.
- 84 În ceea ce privește aplicabilitatea acestui principiu în privința „noilor posibilități de pescuit”, trebuie mai întâi să se sublinieze că articolul 16 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul PCP prevede că interesele fiecărui stat membru sunt luate în considerare „atunci când sunt alocate noi posibilități de pescuit”.
- 85 În continuare, trebuie amintit că, în ceea ce privește Regulamentul nr. 2371/2002, care a precedat Regulamentul PCP, și mai ales articolul 20 din Regulamentul nr. 2371/2002, care privește, la fel ca și articolul 16 din Regulamentul PCP, alocările de posibilități de pescuit, Curtea a declarat că trebuie să se facă distincție între „posibilitățile de pescuit existente” și „noile posibilități de pescuit”, vizate la alineatele (1) și, respectiv, (2) ale acestui articol (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 noiembrie 2007, Spania/Consiliul, C-141/05, EU:C:2007:653, punctul 85).
- 86 În timp ce „posibilitățile de pescuit existente” corespund posibilităților de pescuit care au fost deja repartizate între statele membre, „noile posibilități de pescuit” sunt cele care sunt repartizate pentru prima dată între acestea.
- 87 În această privință, Curtea a declarat deja că cerința stabilității relative este înțeleasă ca însemnând menținerea unui procentaj fix pentru fiecare stat membru și implică faptul că cheia de repartizare stabilită inițial va continua să se aplice câtă vreme nu a fost adoptat un regulament de modificare (Hotărârea din 8 noiembrie 2007, Spania/Consiliul, C-141/05, EU:C:2007:653, punctul 86 și jurisprudența citată). Această cerință nu se aplică, așadar, decât atunci când preexistă o repartizare a posibilităților de pescuit, cu alte cuvinte în ceea ce privește „posibilitățile de pescuit existente”.
- 88 În schimb, aceasta nu poate fi aplicată atunci când nu a fost adoptată încă nicio cheie de alocare între statele membre. În acest caz, și anume cu ocazia repartizării de „noi posibilități de pescuit”, articolul 16 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul PCP prevede numai că trebuie luate în considerare

„interesele fiecărui stat membru”, noțiunea de interes putând cuprinde nevoia de a menține stabilitatea relativă a activităților de pescuit, dar nelimitându-se totuși la această nevoie (Hotărârea din 8 noiembrie 2007, Spania/Consiliul, C-141/05, EU:C:2007:653, punctul 87).

- 89 În speță, în lipsa unei reglementări care să limiteze posibilitățile de pescuit al peștelui-spadă mediteraneean înainte de adoptarea regulamentului atacat, este necesar să se considere că acesta din urmă a adoptat „noi posibilități de pescuit”, în sensul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul PCP.
- 90 Rezultă că principiul stabilității relative, astfel cum este exprimat la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul PCP, nu se aplică decât posibilităților de pescuit existente în cadrul Uniunii și, în consecință, nici repartizării posibilităților de pescuit între Uniune și PCC în cadrul ICCAT, nici repartizării de noi posibilități de pescuit între state membre în cadrul Uniunii cu ocazia, precum în împrejurările din speță, a introducerii unui nou TAC.
- 91 Prin urmare, prin adoptarea regulamentului atacat, Consiliul nu a putut să încalce acest principiu.
- 92 În al treilea rând, în ceea ce privește principiul bunei administrări, astfel cum este exprimat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, motivele pentru care legiuitorul Uniunii a ales anii 2012-2015 ca perioadă de referință, cu excluderea anilor 2010 și 2011, au fost deja amintite la punctele 45, 46 și 60 din prezenta hotărâre.
- 93 În orice caz, conform unei jurisprudențe consacrate și astfel cum reiese din cuprinsul punctului 57 din prezenta hotărâre, o asemenea alegere ține de puterea de apreciere a Consiliului, atât în ceea ce privește stabilirea naturii și a domeniului de aplicare al dispozițiilor care trebuie adoptate, cât și, într-o anumită măsură, în ceea ce privește datele de bază. În acest cadru, controlul jurisdicțional trebuie să se limiteze la a examina dacă actul atacat nu este afectat de o eroare vădită sau de un abuz de putere ori dacă autoritatea în discuție nu a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere.
- 94 În această privință, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 58-62 din prezenta hotărâre, nu se poate reproșa Consiliului că a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că a decis să repartizeze între statele membre partea din TAC alocată Uniunii pentru anul 2017 pe baza istoricului capturilor de pește-spadă mediteraneean în cursul unei perioade de referință cuprinse între anii 2012 și 2015.
- 95 În acest context, nu se poate reproșa Consiliului că a încălcat principiul bunei administrări prin faptul că a omis să justifice alegerea unei astfel de perioade de referință pe baza unei „analize tehnice riguroase”, din moment ce reieșea în mod precis din datele tehnice furnizate de Comisie că tonajele de capturi din anii 2010 și 2011 nu puteau fi luate în considerare.
- 96 Având în vedere cele de mai sus, este necesar să se respingă al treilea și al optulea motiv ca nefondate.

Cu privire la al patrulea și la al zecelea motiv, întemeiate pe încălcarea principiilor neretroactivității, securității juridice și încrederii legitime

Argumentația părților

- 97 Prin intermediul acestor motive, care trebuie analizate împreună, Republica Italiană susține că regulamentul atacat încalcă principiile neretroactivității, securității juridice și încrederii legitime, întrucât acesta a fost adoptat la sfârșitul lunii iulie 2017 și produce efecte începând cu 1 ianuarie 2017, în timp ce jumătate din sezonul de pescuit pentru peștele-spadă mediteraneean, care se întinde de la 1 aprilie până la 31 decembrie, trecuse deja. Astfel, spre deosebire de ceea ce ar menționa considerentul (12) al regulamentului atacat, acesta din urmă ar fi introdus în același timp, pentru

prima dată în raport cu practica din deceniile precedente, un TAC obligatoriu, o reducere drastică a procentului acestui TAC care revine Uniunii în raport cu nivelul atins în anii precedenți și o repartizare a părții Uniunii între statele membre. O astfel de „revoluție” în condițiile de producție în sectorul pescuitului din Uniune ar fi trebuit să fie bine pregătită și prezentată cu suficient timp înainte, pentru a permite părților interesate să se adapteze la aceasta.

- 98 Legiitorul Uniunii ar fi încălcat de asemenea principiile securității juridice și încrederii legitime, întrucât ar fi esențial pentru fiecare operator economic din sectorul în cauză să se poată baza pe un cadru normativ stabil și ale cărui eventuale modificări să fie cel puțin previzibile.
- 99 Consiliul arată, pe de o parte, că fusese deja stabilit un TAC pentru peștele-spadă mediteraneean, în speță în Regulamentul 2017/127, adoptat în luna ianuarie 2017, în pofida faptului că nu fusese încă găsit un acord privind o alocare a acestui TAC în cadrul ICCAT la momentul respectiv, și, pe de altă parte, că sezonul de pescuit de pește-spadă mediteraneean se întinde de la 1 aprilie până la 31 decembrie.
- 100 Potrivit acestei instituții, ar fi evident că acest TAC trebuia să fie modificat ulterior pentru a fi redus la partea din TAC acordată Uniunii, odată ce aceasta ar fi fost stabilită de ICCAT. În aceste împrejurări, nu putea exista încredere legitimă în faptul că o anumită cotă ar fi acordată Republicii Italiene. De asemenea, principiul securității juridice ar putea fi invocat în mod util numai după ce TAC și partea din acesta acordată Uniunii au fost stabilite, iar repartizarea sa a fost efectuată între statele membre. Între timp, pentru orice activitate de pescuit desfășurată înainte de stabilirea acestor cote, ar fi trebuit să se ia în considerare un anumit grad de incertitudine și de precauție, astfel încât condițiile necesare pentru aplicarea principiului încrederii legitime nu ar fi întrunite.
- 101 În plus, dacă Consiliul ar fi așteptat decizia finală a ICCAT, ar fi putut să stabilească cotele alocate statelor membre pentru anul 2017 abia în luna octombrie 2017. Or, o decizie care ar fi intervenit la sfârșitul aceluiași an, dar care ar fi intrat în vigoare la data de 1 ianuarie a acestuia, și potrivit căreia ar fi necesar să se reducă capturile de pește-spadă mediteraneean ar fi fost cu siguranță mai prejudiciabilă din punctul de vedere al securității juridice.
- 102 Regatul Spaniei susține că aplicarea retroactivă a unor acte de drept al Uniunii în domeniul pescuitului este absolut obișnuită.
- 103 Comisia consideră că datele privind capturile la nivelul Uniunii în ceea ce privește peștele-spadă mediteraneean indică un total de 5 125 de tone pentru anul 2016, față de 4 793,4 tone pentru anul 2017, an în care cota alocată Uniunii era de 7 410 tone. Această reducere a capturilor înregistrată în cursul anului 2017 ar fi determinată în parte de impunerea perioadei de interzicere a activităților de pescuit în primele trei luni ale acestui an și, în parte, de o scădere a capturilor în comparație cu anul 2016 observată începând cu luna aprilie 2017, care este luna deschiderii sezonului de pescuit al peștelui-spadă mediteraneean.
- 104 Or, această din urmă scădere nu ar putea în niciun caz să fie legată direct de reducerea, de mai puțin de 600 de tone, impusă ca urmare a deciziei ICCAT de a stabili partea din TAC care revine Uniunii la 70,756 % din acesta. Într-adevăr, capturile de pește-spadă mediteraneean realizate în anul 2017 ar fi rămas cu mult sub cele autorizate în temeiul regulamentului atacat.
- 105 În plus, de la începutul sezonului 2017, capturile ar fi fost în scădere în comparație cu cele din anul precedent. Această tendință s-ar fi prelungit pe întreaga durată a sezonului de pescuit 2017, chiar și după ce regulamentul atacat a intrat în vigoare, la sfârșitul lunii iulie 2017. În aceste condiții, nu se poate susține în mod valabil că intrarea în vigoare a dispozițiilor regulamentului atacat a adus atingere principiului încrederii legitime sau celui al securității juridice.

Aprecierea Curții

- 106 În ceea ce privește, în primul rând, efectul retroactiv al regulamentului atacat, trebuie amintit că, deși, în general, principiul securității juridice se opune ca aplicarea în timp a unui act al Uniunii să aibă un punct de plecare stabilit la o dată anterioară publicării sale, situația poate fi diferită, în mod excepțional, atunci când acest lucru este impus de un scop de interes general și când încrederea legitimă a persoanelor interesate este pe deplin respectată, precum și în măsura în care rezultă cu claritate din dispozițiile, din finalitatea sau din ansamblul normelor avute în vedere că trebuie să le fie atribuit un astfel de efect (Hotărârea din 19 martie 2009, Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, EU:C:2009:167, punctul 32 și jurisprudența citată).
- 107 Este cert că introducerea unui TAC pentru peștele-spadă mediteraneean era deja prevăzută de Regulamentul 2017/127, începând cu data de 1 ianuarie 2017, în valoare de 10 500 de tone. Astfel, chiar dacă repartizarea între statele membre a părții din acest TAC alocate Uniunii trebuia încă să fie determinată, principiul introducerii de noi posibilități de pescuit era stabilit încă din luna ianuarie 2017, și anume înainte de începerea sezonului de pescuit pentru peștele-spadă mediteraneean, la 1 aprilie 2017. Reiese că, astfel cum recunoaște Republica Italiană, reducerea părții istorice a fost decisă în mod corelativ cu introducerea TAC.
- 108 În plus, după cum reiese din considerentele (9)-(11) ale regulamentului atacat, Consiliul a urmărit prin acesta, printre altele, să respecte partea din TAC pentru peștele-spadă mediteraneean stabilită în cadrul ICCAT pentru anul 2017. Or, aprobarea oficială a repartizării TAC pentru această specie având loc abia la 18 aprilie 2017, acest obiectiv nu putea fi atins decât prevăzând că regulamentul atacat urma să fie aplicabil cu efect retroactiv, începând cu data de 1 ianuarie a aceluiași an.
- 109 Pe de altă parte, după cum arată Comisia, este necesar să se constate că, în momentul intrării în vigoare a regulamentului atacat, la 30 iulie 2017, posibilitățile de pescuit pentru peștele-spadă mediteraneean erau departe de a fi epuizate. Astfel, în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2017, data la care începe sezonul de pescuit pentru această specie, și sfârșitul lunii iulie 2017, fuseseră pescuite în Uniune doar puțin peste 2 298,3 tone de pește-spadă mediteraneean din cele 7 410 tone corespunzătoare părții din TAC alocate acesteia din urmă pentru anul 2017. În cursul aceleiași perioade, reiese din dosarul prezentat Curții că pescarii italieni au pescuit circa 1 271,3 tone de pește-spadă mediteraneean, pentru o cotă de 3 736 de tone alocată Republicii Italiene prin regulamentul atacat.
- 110 Trebuie, în orice caz, să se arate că această din urmă cotă nu era atinsă nici la 31 decembrie 2017, pescarii din Italia retrăgând doar 2 285,3 tone de pește-spadă mediteraneean, cu alte cuvinte 61,16 % din cota respectivă.
- 111 În ceea ce privește, în al doilea rând, principiul securității juridice, precum și cel al încrederii legitime, trebuie să se observe că primul dintre acestea impune în special ca normele de drept să fie clare și precise, iar efectele lor să fie previzibile, mai ales atunci când pot produce consecințe defavorabile pentru persoanele fizice și pentru întreprinderi (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 octombrie 2018, Klohn, C-167/17, EU:C:2018:833, punctul 50 și jurisprudența citată).
- 112 Corolar al principiului securității juridice, dreptul de a invoca protecția încrederii legitime aparține oricărui particular aflat într-o situație din care reiese că administrația Uniunii a determinat-o să nutrească speranțe întemeiate. Constituie asigurări de natură să dea naștere unor asemenea speranțe, indiferent de forma în care sunt comunicate, informații precise, necondiționate, concordante și emise de surse autorizate și de încredere. În schimb, nu se poate invoca încălcarea acestui principiu în cazul în care administrația nu a furnizat asigurări precise. De asemenea, în situația în care un operator economic prudent și avizat este în măsură să prevadă adoptarea unei măsuri a Uniunii de natură a-i

afecta interesele, acesta nu poate invoca beneficiul unui asemenea principiu atunci când este adoptată această măsură (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 martie 2011, AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153, punctele 71-73, precum și jurisprudența citată).

- 113 În speță, operatorii economici din sectorul pescuitului italian nu erau îndreptățiți să invoce o încălcare a protecției încrederii legitime, întrucât aceștia din urmă erau în măsură, având în vedere stabilirea unui TAC pentru peștele-spadă mediteranean începând cu publicarea Regulamentului 2017/127, să prevadă că noi posibilități de pescuit vor fi stabilite în vederea repartizării între statele membre a părții din acesta care ar urma să fie alocată Uniunii. Astfel cum s-a amintit la punctul 107 din prezenta hotărâre, principiul unei alocări de noi posibilități de pescuit, deși acestea trebuie încă determinate cu privire la nivelul lor exact, era cunoscut la data începerii sezonului de pescuit de pește-spadă mediteranean.
- 114 Pe de altă parte, nu se poate reproșa Consiliului că a pus la dispoziția operatorilor economici din sectorul pescuitului italian vreo asigurare în ceea ce privește cifra exactă a cotei de pescuit care le-ar fi rezervată în regulamentul atacat.
- 115 În sfârșit, astfel cum susține în mod întemeiat Consiliul, principiul securității juridice poate fi invocat în mod util numai după repartizarea TAC-ului efectuată între statele membre, ceea ce nu era cazul înainte de intrarea în vigoare a regulamentul atacat.
- 116 Reiese din aceasta că al patrulea și al zecelea motiv trebuie respinse ca nefondate.

Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 258 și 260 TFUE

Argumentația părților

- 117 Republica Italiană observă că procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor inițiată de Comisie în cursul anului 2011, în temeiul articolului 260 alineatul (2) TFUE, din cauza utilizării prezumate a setcilor în derivă de către pescari italieni, a fost închisă de această instituție în cursul anului 2014. În consecință, alegerea de a exclude anii 2010 și 2011 din perioada de referință destinată stabilirii cotelor alocate statelor membre ar însemna că Consiliul ar fi avut, în practică, intenția să adopte o sancțiune împotriva Republicii Italiene pentru neîndeplinirea obligației de a controla interdicția de a utiliza astfel de dispozitive. Or, articolele 258 și 260 TFUE ar rezerva Comisiei competența de a iniția acțiuni împotriva neîndeplinirii obligațiilor de către statele membre, în timp ce Consiliul ar fi total incompetent să adopte, chiar sub forma unui regulament, măsuri de sancționare a statelor membre pentru neîndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul dreptului Uniunii. Prin urmare, regulamentul atacat ar fi afectat de o încălcare a articolelor 258 și 260 TFUE.
- 118 Consiliul consideră că acest argument nu ține seama de natura și de scopul regulamentul atacat. Ar fi necesar să se ajungă la un acord cu celelalte PCC privind TAC și partea din acesta acordată Uniunii și să se stabilească o perioadă de referință pentru a putea decide repartizarea acestei părți între statele membre pe baza unor date fiabile. În ceea ce privește stabilirea părții din TAC care revine Uniunii pentru peștele-spadă mediteranean, ICCAT s-ar fi întemeiat nu numai pe cifre privind capturile, ci și pe alte criterii. Această parte ar fi fost totuși apropiată de aceste cifre (aproximativ 70 % din TAC, în loc de 75 %). Nu ar fi vorba în niciun caz de o sancțiune luată împotriva Republicii Italiene, având în vedere că rezultatul acestei negocieri în cadrul ICCAT a avut de altfel un impact asupra celorlalte state membre în cauză.
- 119 În ceea ce privește repartizarea, între statele membre, a părții din TAC alocate Uniunii, alegerea unei perioade recente de patru ani, și anume anii 2012-2015, ar fi *a priori* o alegere perfect rezonabilă, în lipsa unei norme care să impună o perioadă determinată.

Aprecierea Curții

- 120 Astfel cum s-a amintit la punctele 56, 69 și 93 din prezenta hotărâre, în domeniul pescuitului, legiuitorul Uniunii dispune de o largă putere de apreciere, care corespunde responsabilităților politice pe care i le atribuie articolele 40 TFUE-43 TFUE, iar controlul instanței trebuie să se limiteze la a verifica dacă măsura în cauză nu este afectată de o eroare vădită sau de un abuz de putere ori dacă instituția în cauză nu a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere.
- 121 În ceea ce privește, mai întâi, alegerea perioadei de referință 2012-2015, trebuie amintit că, după cum s-a considerat la punctele 58-62 din prezenta hotărâre, nu se poate reproșa Consiliului că a săvârșit, procedând astfel, o eroare vădită de apreciere.
- 122 În continuare, astfel cum Curtea a avut deja ocazia să statueze, o reducere a posibilităților de pescuit nu poate fi asimilată vreunei forme de sancțiune (a se vedea prin analogie Hotărârea din 25 octombrie 2001, Italia/Consiliul, C-120/99, EU:C:2001:567, punctul 75).
- 123 În sfârșit și în orice caz, stabilirea de către Consiliu a cheilor de repartizare pentru noi posibilități de pescuit nu poate fi asimilată cu competențele de care dispune Comisia în temeiul articolelor 258 și 260 TFUE.
- 124 Prin urmare, al șaptelea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al nouălea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 18 TFUE

Argumentația părților

- 125 Republica Italiană susține că regulamentul atacat, în măsura în care penalizează pescarii italieni prin reducerea cu mai multe sute de tone a posibilităților acestora de pescuit în ceea ce privește peștele-spadă mediteraneean pentru anul 2017, determină o discriminare pe motiv de cetățenie. Astfel, numai pescarii italieni ar fi fost supuși acestei măsuri de reducere, în timp ce adoptarea perioadei de referință 2012-2015 nu ar fi penalizat pescarii din celelalte state membre.
- 126 Consiliul arată că introducerea TAC-ului pentru această specie, a părții alocate Uniunii și, prin urmare, a cotelor alocate statelor membre stabilește în mod necesar o limitare a posibilităților de pescuit, dar că această limitare se aplică tuturor statelor membre în cauză. În consecință, nu poate avea loc o încălcare a principiului nediscriminării.
- 127 Comisia arată că, pe lângă împrejurarea că rata de epuizare a cotei alocate nu a depășit 61,16 % din această cotă pentru anul 2017 și că impactul măsurii de reducere în cauză era, prin urmare, relativ, Curtea, în Hotărârea sa din 16 iunie 1987, Romkes (46/86, EU:C:1987:287), a statuat deja că utilizarea unei metode precum cea utilizată pentru a stabili cotele în discuție în speță nu este incompatibilă cu principiul nediscriminării.
- 128 Regatul Spaniei remarcă faptul că nici procedura de alocare a acestei părți din TAC în cadrul ICCAT, nici repartizarea ulterioară a acesteia între diferitele state membre vizate, pe care a realizat-o regulamentul atacat și care se aplică în mod uniform în cadrul Uniunii, nu sunt la originea niciunei diferențe de tratament în favoarea sau în detrimentul unuia sau al altuia dintre aceste state.

Aprecierea Curții

- 129 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, articolul 40 alineatul (2) al doilea paragraf TFUE coroborat cu articolul 38 alineatul (1) al doilea paragraf TFUE, care prevede interzicerea oricărei discriminări în cadrul politicii comune în domeniul agriculturii și al pescuitului, nu reprezintă decât expresia specifică a principiului general al egalității, care impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care o diferențiere este justificată în mod obiectiv (Hotărârea din 8 noiembrie 2007, Spania/Consiliul, C-141/05, EU:C:2007:653, punctul 40 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 11 ianuarie 2017, Spania/Consiliul, C-128/15, EU:C:2017:3, punctul 80 și jurisprudența citată).
- 130 Trebuie să se mai sublinieze că metoda utilizată pentru stabilirea procentajelor alocate statelor membre în funcție de cantitățile pescuite de flota fiecăruia dintre acestea într-o perioadă de referință nu este incompatibilă cu principiul nediscriminării, întrucât această metodă impune pescarilor din fiecare stat membru eforturi de limitare proporționale cu cantitățile pescuite înainte de intrarea în vigoare a actului de drept al Uniunii care limitează posibilitățile de pescuit (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iunie 1987, Romkes, 46/86, EU:C:1987:287, punctul 23).
- 131 Rezultă că, deși, în cadrul unor decizii privind cauze similare cu cea care face obiectul prezentei acțiuni, în special la punctul 113 din Hotărârea din 17 martie 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), Curtea a considerat ilicită o diferență de tratament între statele membre, și anume, în cauza în care s-a pronunțat această din urmă hotărâre, în funcție de pavilionul sau de statul de înregistrare a operatorilor, Republica Italiană nu furnizează, în cadrul prezentei acțiuni, niciun element care să demonstreze că pescarii italieni au fost tratați în mod mai puțin favorabil decât pescarii din alte state membre aflați într-o situație comparabilă.
- 132 Prin urmare, al nouălea motiv trebuie respins ca nefondat.
- 133 Întrucât niciunul dintre motivele invocate de Republica Italiană în susținerea prezentei acțiuni nu poate fi admis, se impune respingerea acesteia în ansamblul său.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 134 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Consiliul a solicitat obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta din urmă a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.
- 135 Conform articolului 140 alineatul (1) din același regulament, Regatul Spaniei și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată în calitate de interveniente în litigiu.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea.**
- 2) Obligă Republica Italiană să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.**
- 3) Regatul Spaniei, precum și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături